

Tak teraz už naozaj – dovidenia

Čokoľvek napíšeš, vyhni sa, prosím, prílišnej sentimentálnosti a neproduktívnemu pátosu.

Tak som si práve vymyslel motto môjho posledného editoriálu – úplne na rovinu, z redakcie odchádzam preto, lebo moja dizertačná práca sa sama nenapíše (možno keby som bol jedným z troch najvyšších ústavných činiteľov v tejto krajine, ale to len na okraj jednej „kauzičky“). Lenže ako teda poňať text, ktorý by nemal byť patetický, ale azda aspoň trochu slávnostný, keďže to vyzerá tak, že predsa len signalizuje ak nie „koniec jednej éry“ (dajú sa takéto ustálené slovné spojenia vôbec vytesniť?), ak nie ruptúru, tak aspoň zmenu?

Stalo sa akousi zvláštnou tradíciou to, že „úvodník“ píšem v utorok, v deň uzávierky (zvláštnou, pretože neodporúčanou: pri tom predposlednom – o poznávaní poézie – som si povedal, hľa, aký to mohol byť dobrý text, keby som si na to nechal viac času). Evidentné je, že keď neviem, čo napísať, prichádzajú na rad rečnicke otázky (a zátvorky – ó, áno, zátvorky a v nich parentézy). Mimochodom, prvý editoriál, ktorý som napísal v máji roku 2016, v prvom „ešte-nie-celkom-mojom-ale-už-ani-nie-cudzom“ čísle, sa volal takto: Quo vadis?

Toľko k pokusu nebyť patetický.

Inak, mal som potom – dá sa povedať, že hneď vzápätí – taký úvodník o Ivanovi Laučíkovi, ten mal zasa podnadpis „skôr vyznanie ako editoriál“. Ďakujem pekne. Asi ten pátos mám v sebe – lenže potom prečo necítim, že sa niečo deje, keď píšem text, ktorý je v istom zmysle posledný (niežeby ma nečakalo vyše 80 strán písania o spomínanom Ivanovi či Iwanovi Laučíkovi)?

Iste, o niekoľko hodín príde to pouzavierkové prázdno a možno bude tentoraz o milimeter väčšie, ale to bude asi celé, skrátka nič extrémne, bude treba ísť ďalej, nevracať sa, nie, ani k tomuto textu nie, hlavne k tomuto textu nie. Ostatne, kým sa našlo pre editoriál stabilné miesto na zadnej strane obálky (to je inak dlhý príbeh – pravda je, že by mohlo byť obsažnejšie, keby som rozprával ten), stávalo sa, že letel von ako prvý pri náznaku toho, že ho vieme nahradiť čímkoľvek iným. Skrátka som na tom nelipol, ani som vlastne nevedel, či to robím dobre, tie úvodníky. Viacero ľudí – srdečná vďaka – navyše našej redakcii odkazovalo, že tie KR robíme dobre, tak možno narážali práve na to, že sme sa zaobišli bez môjho zbytočného mudrovania (alebo som mudroval niekde vo vnútri, v reportáži či v recenzii, to sa tam tak ľahšie schová). Nakoniec sa editoriál vrátil na koniec – lebo veď: nechceš, nečítaš, nie?

Každopádne, teraz sme už definitívne na konci, teda ja – tešte sa na Vianoce a potom na Rada Passiu v novom ročníku KR.

Matúš Mikšík

Obsah

AKTUALITY

02 Balla a Vadas Je mŕtvy a Zlá štvrť (správa, Katarína Gecelovská) // **03** Oddychnuť si od zhonu (rozhovor s Lukášom Bonkom, Lenka Macsaliová) // **04** Úplne objektívnu reportáž by nikto nečítal (správa, Alexandra Jurišová) / 100 slovan-ských románov (správa, Lubica Hroncová) // **05** Medzihmla sa vkradla do ulíc malomesta (reportáž, Vojto Lošonský) // **06** Autoriáda: Našla som svoj totem (reportáž, Agnieszka Słowikowska) // **07** Všetci sme René (reportáž, Soňa Uriková) // **08** The sound of human thoughts / Ars Poetica 2018 (reportáž, Linda Nagytová)

TÉMA - (VY)RÁŠŤ KNIHOU

11 Dievčatko pod vianočným stolom (článok, Diana Mašlejová) // **12** Strach náš každodenný (recenzia: *Dómkostol a jeho tajné dejiny. Mikuláš, Ježíško a iné komplikácie*, Katarína Zechelová) / Tomu dala na tanierik, tomu dala na nožiček... a tomu dupľu (recenzia: *Pani Kurčaťová I. Ten, kto sa narodí zle*, Edita Treščáková) // **14** Plnou parou, Timmy! Ale kam? (recenzia: *Plnou parou vpred, Timmy!*, Radka Komžíková) / Pravda pradúca o jednom kocúrovi (recenzia: *Môj kocúr Tamtam*, Edita Treščáková) // **15** Rúcanie hradieb neviditeľného zla (recenzia: *Kráľovskí agenti*, Lubica Kepštová) / Čaro rozprávok (článok: *Rozprávky starých Slovákov*, red) // **16** Mám rád, keď detské knihy rozprávajú súčasným jazykom (rozhovor s Jurajom Horváthom, Kristína Kubáňová) // **18** Radosť z textu, radosť zo zastrúhaných pasteliek (recenzia: *Vivaldi*, Beáta Beláková)

RECENZIE

20 Veľké malé tajomstvá (recenzia: *Matky a kamionisti*, Lenka Macsaliová) // **21** Menej je niekedy viac (recenzia: *Delta*, Anna Bukovinová) // **22** Plávanie po povrchu (recenzia: *Tri smrtky sa plavia*, Júlia Oreská) // **23** Román ako exhibícia (recenzia: *Priepasť*, Juraj Malíček) / Brak nebrak (recenzia: *Zóna*, Marek Baranyi) // **24** Dotyk zlej literatúry (recenzia: *Dotyk draka*, Juraj Búry) / Nesúďte knihu podľa obálky (recenzia: *Láska a iné pobláznenia*, Michaela Kalivodová) // **25** Metamorfóza (recenzia: *Temný priestor lesný*, Nina Podmanická) // **26** Sila mýtu a spomienok (recenzia: *Údolie Issy*, Lucia Mattová) / Tisíc a jedna Isabel (recenzia: *Skazené dievča*, Eva Lalkovičová) // **27** Všetko bolo rovnaké, všetko bolo iné (recenzia: *Zimné poviedky*, Milan Sabo) // **28** Útecha v umení (recenzia: *Nárat*, Branislav Breza) / Netypická detektívka (recenzia: *Temné srdce Londýna*, Jakub Pokorný)

INTERPRETÁCIA

29 Nadosobne osobná Slávy dcera Jána Kollára (interpretácia: *Dcéra Slávy* (úryvok), Martina Taneski)

PRÍBEH

32 Novohrad sa prebúdzá (reportáž: *Golem / Lučenec*, Beáta Beláková)

Z NOVÝCH KNÍH

34 – 36 anotácie

knižná revue

www.litcentrum.sk

CENA
0,90 €

**OZNAM
NA ZADNEJ
STRANE**

Milí čitatelia, radi by sme vás upozornili na to, že od začiatku budúceho roka bude zmenená cena Knižnej revue, bežné číslo časopisu bude stáť 1,50 € a letné dvojčíslo 3 €. Ročné predplatné (všetkých 11 čísel) bude vo výške 15 €.

www.litcentrum.sk